

HOŘICE NA ŠUMAVĚ

GPS: 48° 45' 57.03''N 14° 10' 42.87''E

Za prohlídku stojí historické jádro obce Hořic na Šumavě, které je vyhlášeno „Městskou památkovou zónou“. Jako památkově chráněné objekty jsou zapsány: kostel sv. Kateřiny, pranýř s odměrnými mísy na měření desátek (r. 1549), soustava sedmi kamenných kašen (centrální se sochou Jana Nepomuckého), které sloužily pro zásobování obyvatel pitnou vodou a v případě požáru do nich byl vypuštěn přilehlý rybníček, dále boží muka a dva soukromé domy.

Jednou z nejvýznamnějších akcí obnovených místních tradic jsou bezesporu Hořické pašijové hry, jejichž počátek sahá až do 13. století, kdy byl jejich vznik úzce spjat s těžkými životními podmínkami poddaného lidu a vírou, že také pro ně nastane vzkříšení, nastanou lepší časy. Prvé novodobější uvedení Pašijí v Hořicích se datuje rokem 1816. Jejich autorem byl hořický tkadlec a sběratel Paul Gröllhesl, který sepsal text pro pašijové hry s názvem: "Utrpení a smrt našeho Pána Ježíše Krista - truchlohra o pěti jednáních s předehrou". Do r. 1840 se hrávalo o postních nedělích a velikonočních svátcích v sálech místních hospod a bez kostýmů. Tradice her a jejich stoupající úroveň přispěly k tomu, že pověst o nich pronikla daleko za hranice. 25. června 1893 zde bylo otevřeno divadlo a v témže roce zde Pašije zhlédlo na 40 000 návštěvníků. Po roce 1948 byly hry zakázány a po té v šedesátých letech zbořena i budova divadla.

Nápad znovu obnovit jednu z nejstarších tradic Pašijí v Evropě vzešel v roce 1990. Pro představení je využíván malebný přírodní amfiteátr s pěti sty krytými sedadly, kde se každoročně Hořické pašijové hry konají.

Foto: Renata Pourová

HOŘICE NA ŠUMAVĚ

GPS: 48° 45' 57.03''N 14° 10' 42.87''E

Sehenswert ist der historische Ortskern, der zur „Stadtdenkmalzone“ erklärt wurde. Unter dem Denkmalschutz stehen z. B. die Hl.-Katarina-Kirche; der Pranger mit Messschüsseln für Abmessen der Zehnte (1549); das System von insgesamt sieben Steinbrunnen (auf dem Zentralbrunnen ist die Statue Johann Neumann), dank dem die Stadt über das Trinkwasser verfügte, weiter Marterl und zwei Privathäuser.

Eine der bedeutendsten traditionellen Kulturveranstaltungen, die in Hořice na Šumavě stattfinden, sind ohne Zweifel die sog. Horitzer Passionsspiele. Ihr Anfang greift bis ins 13. Jahrhundert zurück. Die Entstehung dieser Spiele hängt mit den harten Lebensbedingungen der Untertane und mit ihrem Glauben eng zusammen: Dass auch sie mal die Auferstehung erleben können und dass mal bessere Zeiten kommen. Die erste neuzeitliche Aufführung der Passionsspiele in Hořice datiert man mit dem Jahr 1816. Den Text für die Uraufführung mit dem Titel „Leiden und Tod unseres Herrn Jesu Christi – Trauerspiel in fünf Akten mit Vorspiel“ schrieb der hiesige Weber und Volksliedersammler Paul Gröllhesl. Bis 1840 spielte man an den Fastensonntagen und zu Ostern in Saalen der hiesigen Gasthäuser - nicht in Kostümen gekleidet. Tradition der Spiele und ihr steigendes Niveau haben dazu beigetragen, dass sie bald über die Grenze hinaus bekannt waren. Am 25. Juni 1893 wurde hier ein Theatergebäude eröffnet (für 1500 Zuschauer) und in dem gleichen Jahr haben sich die Passionsspiele bis 40 000 Besucher angesehen. Nach 1948 wurden die Aufführungen verboten und danach in den Sechzigern das Theatergebäude abgerissen.

Mit der Idee, eine der ältesten Traditionen der Passionsspiele in Europa neu wieder zu erleben, kamen die Horitzer Rathausvertreter im Jahre 1990. In dem selben Jahr entstand der „Verein für die Erneuerung der Passionsspiele in Hořice na Šumavě, für die Aufführungen wird ein malerisches Naturamphitheater mit 500 überdachten Sitzplätzen genutzt.

Foto: Renata Pourová